

Naše letošní pražské finále Porty (ve středu 9. dubna 2014) začalo rozlétaným ptáčkem. To není název skupiny, jak by se mohlo snad zdát, to je krmě! Naše bádání ve stodůleckém restaurantu Mlejn, na co že se máme těšit, rozřešil tamní číšník, když před hladovou kolegyni postavil talíř. A ejhle! Místo ptáčka přilétl normální gulášek z klišky, ovšem s chutí ptáčka! Nutno však podotknout, že s dobrou chutí. Zatímco jsme se občerstvovaly, trousili se ze zákulisí kolem nás tu účinkující, tu porotci. Tedy určitě jsme odhalily jednoho, aby ne, malebně vyčníval.

Samotnou Portu zahájila nastoupená porota sborovým zpěvem *Vlajky*. Ještěže měli mezi sebou opravdové zpěváky, někteří jedinci se totiž mírně ulejšvali. (Že by takoví dlouholetí ostřílení portaři neznali text? Tomu se nechce věřit.) Ani podpora obecnstva nebyla příliš hlaholivá. Přiznávám, že jsem nepřispěla ani já, neb nejsem folkař ani tremp, a od operního fanouška, který se v těchto vodách pohybuje zcela náhodně, to nelze očekávat.

Pořadem provázel již tradičně, a dobře, Petr Bohuslav. Dokázal vždycky správně naladit a zaměřit pozornost na nastupující účinkující. Pochválit musím i skvělé nazvučení. V příjemné atmosféře se dobře cítili diváci a posluchači a užívala si to zřejmě i porota. Nebo že by je k dobré náladě a lepšímu výkonu inspirovala výstavka cen se Starou mysliveckou v čele?

Jsem v oboru folku a country posluchačský laik, vůbec by se dalo říci přímo muzikantský ignorant. Nemám totiž ani pořádně naposloucháno ať už z CR či z koncertů a hodnotím proto čistě intuitivně. Byly proto kapely, které se mi líbily, některé moc, a jiné, které se mi nelíbily vůbec, asi jako u každého posluchače.

Zaujali mě hned na začátku nejmladší z účinkujících - skupina **Z hecu**. Nadšení a elán vynahradily jistou hudební a zpěváckou nedozrálou – mají ovšem nárok. Texty mě mile

překvapily. Jen u první písni jsem byla na pochybách,

kam zasadit děj. Název lákal do šantánu, ale obsah a červené lucerničky zcela do jiného podniku s poněkud méně malebným názvem a zaměřením!

Potěšili mě dva staří bardi **Zdeněk Barták** a **Jan Adamčík**. Klasika z kytar, text měl obsah, co víc si přát. Obyčejný blues se stalo neobyčejným krásně smutně lkavými tóny elektrické kytary. Zajímavé a osvěžující.

Z letošní sestavy u mě jednoznačně vyhráli, a potěšilo mě, že i u poroty, **Choroši**. Předchozí dusnou emotivní atmosféru po emozpěvu, který není šálkem mého čaje, naštěstí pořádně provětrali svižnou a svěží tramskou písni lesů, vod a strání. Skupina se mi jevila sehraná, akustické nástroje tomuto typu muziky seděly, stejně jako hlasy pěveckého tria. Vtipné texty – příběhy, dobrá muzika. Úplně jsem viděla táborák, náladičku, pohodu a v hlavě mi vytanuly veršičky klasika: „

Trempíř jsem a trempíř budu, bílé kedsy nosit budu

“

Skupiny pro mě známé z loňska – **Excellence** a **Šeginy** (loňský vítěz pražské Porty) – mě ani letos nijak neuchvátily, podle mě předvedly svůj standard. Na můj vkus byly obě poněkud přeřvané, především Šeginy, a to si nikdy muziku neužiju. A z

Modré šmouhy

, bývalé GBD, mi jako dojem zbyla, bohužel, pouze a jen ta šmouha...

Písničkářka a kytaristka **Markéta Zdeňková** mě ale zdaleka nenadchla tak, jako porotu (2. místo). Sólistka, pravda, zpívala skvěle, líbila se mi. Také písničky kvartetu byly nápadité, textově i muzikantsky, jenže muzikantsky možná až moc. Takové mi to přišlo nějak hudebně

přebujele propracované, až v tom samotná zpěvačka a tudíž i píseň sama trochu zanikala.

Písničkáři vystupující sólově jen se svými nástroji to mají mezi kapelami těžké, trochu se ztrácejí a jsou v mírné nevýhodě. Přesto **Vladimír Šunda** zaujal vtipnými, dobrými texty a slušnou kytarou, byť občas trochu drmolil. Na

Romanu Sulčíkovou

jsem byla dost zvědavá, moderátor nás hezky naladil, ale přišlo velké zklamání. Harmoniku,

tedy akordeon, můžu, zvuk mi vždycky nějak evokuje starou Prahu nebo malebnou Paříž. I tentokrát byla hra na akordeon skvělá a příjemná, ale bohužel dohromady s vokálním projevem mi to neladilo. Slyšela jsem „*Montmartre říznutý Stodolní*“. Tam mě totiž zavedl podivný kratky přízvuk, jako by zpěvačka pocházela z Ostravska. Podle webové stránky je z Hořovic, tak odkud se to vzalo, nevím, ale nevšimla jsem si toho jen já. Nenadchla mě ani píseň o housce, popravdě bych se na ulici asi dost rozmýšlela, zda něco do futrálu přihodit. Za tu garmošku jistě, jinak snad za snahu po originalitě. Rozhodně je svá.

Portu završila jako host skupina **Bezefšeho**, která nám s elánem a energií zpříjemnila čekání na verdikt. Co říct závěrem? Docela se těším na další kolo příští rok.